

Національна академія державного управління
при Президентіві України

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ: ШЛЯХИ РОЗВИТКУ

Матеріали науково-практичної
конференції за міжнародною участю
(Київ, 26 листопада 2014 р.)

У двох томах

Том 1

Київ
2014

*Схвалено Вченою радою Національної академії
державного управління при Президентові України
(протокол № 218/11-9 від 13 листопада 2014 р.)*

За науковою редакцією Ю. В. Ковбасюка, С. А. Романюка, О. Ю. Оболенського.

П88 **Публічне** управління: шляхи розвитку : матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 26 листоп. 2014 р.) : у 2 т. / [за наук. ред. Ю. В. Ковбасюка, С. А. Романюка, О. Ю. Оболенського]. – К. : НАДУ, 2014. – Т. 1. – 150 с.

У матеріалах науково-практичної конференції за міжнародною участю “Публічне управління: шляхи розвитку” вміщено тези доповідей та виступів її учасників, у яких викладено результати аналітичного осмислення завдань публічного управління в контексті цивілізаційного розвитку.

Для наукових, науково-педагогічних працівників, теоретиків і практиків державного управління, а також усіх, хто цікавиться питаннями публічного управління.

УДК 35(06)

Матеріали публікуються в авторській редакції зі збереженням стилістики, орфографії та пунктуації.

*Матеріали науково-практичної конференції видано
за фінансової підтримки Проекту ПРООН/ГЕФ
“Інтеграція положень Конвенції Ріо у національну політику України”*

М.М.Стадник,

*доктор філософських наук, професор
кафедри політичної аналітики і прогнозування НАДУ*

В.С.Дяченко,

*аспірант кафедри економіки праці та розвитку
сільських територій Національного університету
природокористування і біоресурсів України*

Публічне управління як чинник сталого розвитку

Іще в кінці минулого сторіччя світове співтовариство прийшло до погодженої думки про те, що перехід до сталого розвитку суспільства стає єдиним розумним шляхом розвитку людства, передумовою реалізації об'єктивної потреби сучасності привести життя людини та розвиток суспільства у відповідність до природних процесів. У ході конференції ООН з навколишнього середовища і розвитку (Ріо-де-Жанейро, 1992 р.) було визначено, що сталий розвиток

(англ. *sustainable development*)- це такий розвиток, який забезпечує потреби сучасного суспільства, не ставлячи під загрозу здатність наступних поколінь задовольняти свої власні потреби. У 2003 році на сесії Генеральної Асамблеї ООН у Нью-Йорку було ухвалено Концепцію забезпечення сталого розвитку на період до 2017 року, яка започаткувала глобальне партнерство країн світу задля досягнення сталого розвитку суспільства. Вихідними положеннями Концепції є:

- забезпечення природно-екологічної стійкості на основі теорії біотичної регуляції навколишнього середовища;
- формування стійкого економічного розвитку на основі радикально модифікованої ринкової системи;
- забезпечення тісного міжнародного співробітництва та кооперації для досягнення цілей сталого розвитку [1, с. 45].

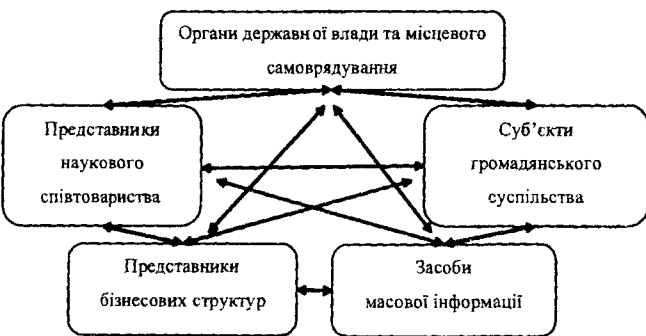
В резолюції Генеральної Асамблеї ООН (Нью-Йорк, 2010 р.) відмічено, що:

- зростає значення глобального партнерства та солідарності між народами світу;
- лише спільними зусиллями можна подолати глобальні проблеми і забезпечити сталий розвиток [1, с. 46].

І, оскільки, метою переходу України до сталого розвитку є забезпечення високої якості життя нинішнього і майбутніх поколінь на основі збалансованого розв'язання проблем соціально-економічного розвитку, збереження навколишнього природного середовища, раціонального використання та відтворення природно-ресурсного потенціалу держави, саме тому, розробка стратегії та довготривалих програм соціально-економічного розвитку й охорони навколишнього природного середовища в контексті сталого розвитку має базуватись на таких принципах:

- пріоритетність національних інтересів, національної культури та національної ідентичності у загальноцивілізаційному поступі світового співтовариства;
- одержаний від господарської діяльності результат не може бути меншим від шкоди, заподіяної навколишньому природному середовищу;
- всі перетворення мають бути спрямовані на утвердження засад гуманізму, демократії та цінностей громадянського суспільства.

Залучення громадянського суспільства, яке водночас являється і суб'єктом публічної політики (див. рисунок), до реформування державної політики Стратегією державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні, затвердженою Указом Президента України № 342/2013 від 25 червня 2013 року, визначено як стратегічне завдання органів державної влади [2].

Суб'єкти публічної політики

для сільськогосподарських виробників, з врахуванням їхньої віддаленості від адміністративних центрів, сприяють формуванню вчасних та ефективних управлінських рішень відповідно до поточних змін кон'юнктури ринку.

Оскільки, публічна політика стає не лише специфічною формою комунікації суб'єктів політичного процесу, а й необхідною умовою подальшого розвитку демократії в нашій державі, а публічне адміністрування сприяє впровадженню демократичних цінностей та сталому розвитку нашої держави, тому з метою становлення публічного управління в Україні необхідно:

1. Підвищити рівень підготовки державних службовців до роботи в умовах публічної діяльності влади.

2. Розширити коло наукових інтересів у сфері формування засад публічності політичної та управлінської діяльності.

3. Інтенсифікувати процес впровадження електронного урядування.

4. Розробити теоретико-методологічні основи публічної політики в Україні шляхом проведення семінарів, круглих столів, конференцій з обміну досвідом, в тому числі і з колегами з країн ЄС, що мають досвід публічної політичної діяльності.

Список використаних джерел

1. Пухкал О. Г. Формування засад громадянського суспільства як фактор сталого соціально-політичного розвитку / О. Г. Пухкал // Сталий розвиток територій: проблеми та шляхи вирішення: матеріали V міжнар. наук.-практ. конф., Дніпропетровськ, 10-11 жовт. 2014 р./ за заг. ред. О. Ю. Бобровської. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2014. – С. 45–47.

2. Про Стратегію державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні та першочергові заходи щодо її реалізації [Електронний ресурс] : Указ Президента. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/212/2012>

ЗМІСТ

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА ЦИВІЛІЗАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК (секція 1)	3
<i>О.Ю.Оболенський.</i> Публічне управління: цивілізаційний тренд, наукова теорія і напрям освіти	3
<i>Ю.П.Сурмін.</i> Проблеми та напрями змін державного управління в Україні в сучасних умовах	10
<i>М.М.Бюса, С.А.Полов.</i> Інноваційна готовність службовців органів публічної влади: компетентнісний підхід	13
<i>Н.Л.Гавкалова.</i> Публічне управління: методологічний аспект	16
<i>А.П.Рачинський.</i> Основні принципи вивчення зарубіжного досвіду у сфері державної служби	18
<i>С.Г.Білорусов.</i> Лідерство в публічному управлінні у контексті пріоритетів цивілізаційного розвитку України	20
<i>О.І.Воронов.</i> Прийняття управлінських рішень в умовах цивілізаційного розвитку	22
<i>В.М.Мартиненко.</i> Публічне управління: проблеми і методологічні засади становлення та розвитку в Україні	24
<i>О.І.Крюков.</i> Роль політико-управлінської еліти в публічному управлінні	25
<i>В.І.Шарий.</i> Сутність надання послуг у публічному управлінні	27
<i>Т.О.Лукіна.</i> Роль освіти у становленні публічного управління та формуванні публічних цінностей в Україні	28
<i>І.В.Вернудіна.</i> Особливості публічного управління в Україні: цивілізаційний поступ та сучасні виклики	30
<i>Р.В.Войтович.</i> Ефективність публічного управління в умовах пошуку нової геополітичної ідентичності України	32
<i>А.В.Мерзляк, Д.С.Скрябіна.</i> Державне регулювання інвестиційного забезпечення реформ в Україні: інститути та інституції	35
<i>С.О.Кравченко, Т.В.Якименко.</i> Вплив парламентських виборів на розвиток публічного управління в Україні	37
<i>М.М.Стадник, В.С.Дяченко.</i> Публічне управління як чинник сталого розвитку	39
<i>В.О.Чмига, Р.О.Ясько.</i> Орієнтири публічного управління та ключові засади формування кадрового потенціалу гуманітарної сфери	41
<i>Л.В.Льченко-Сюйва.</i> Регулювання банківської діяльності в Україні: проблеми та перспективи інституціоналізації стрес-тестування	42
<i>Л.В.Литвинова.</i> Сучасні комунікації публічного менеджменту: виклики сьогодення	44
<i>С.А.Квітка.</i> Бізнес як соціально-політичний актор: теоретико-методологічні підходи	45
<i>Д.Я.Кучма.</i> Можливості забезпечення глобальної безпеки: методологічний аналіз	48
<i>Д.В.Кіслов.</i> Ризики інформаційних трансформацій у державно-управлінських системах	51
<i>В.І.Мельниченко.</i> До питання вдосконалення механізму захисту прав та свобод громадянина і людини в Україні	54
<i>С.О.Москаленко.</i> Створення консолідованих електронних інформаційних ресурсів для наукової підтримки розвитку публічного управління	56
<i>О.В.Банчук-Петросова.</i> Запровадження національної кадрової системи в секторі безпеки й оборони України	57
<i>Т.В.Бельська.</i> Німецька модель державної служби: особливості та можливість впровадження в Україні	59
<i>С.І.Вировий, Н.П.Дяченко.</i> Публічне врядування: проблеми теорії та практики	61
<i>Н.М.Дармограй.</i> Реформування управління та публічна політика	62